

די־ג'יי במעון נשים מוכות

אָנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת דֵי־גִי
בְּמַעוֹן נָשִׁים מְכוּוֹת,
לְשִׁיר שִׁירִים שְׁיִדּוּגוֹ דְּגִי חָרֵב
מִתְחַתֵּית עֵינַי, יִטְבִּיעוּ כְּרִישֵׁי כָּאֵב
וַיִּמְלֵאוּ בְּדִגֵי זֶהָב
אֶקְוֶה לָּב.
אָבֵל הָאֵזֶן שֶׁל נָשִׁים מְכוּוֹת הִיא
בוֹר מְלֵא קִלְלוֹת,
וְהֵן מְבַהֲלוֹת מִכָּל שְׂרִיטָה שֶׁעַל שִׁפְתַי מְלָה,
מִסְכִּין חֵד כְּלִשׁוֹן,
מִמְּשֵׁי בְלוּף הַמְרַפֵּד חֵלֶל גְּרוֹן.

”נָשִׁים, נָשִׁים”, אָנִי לוֹחֵשׁ לְעֲצָמִי,
”אָנִי מְקַשְׁקֵשׁ כְּדֵף תְּלוּשׁ מִסֵּפֶר חֵיִכּוֹן,
וְאַתָּן שׁוֹרוֹת בְּבִלּוּז שְׁאֵכְתָב בָּא”ב שֶׁל הַשְּׁעוֹת,
בְּהֵן הֵיִיתֶן לֹא יוֹתֵר מִסְתֵּם בְּשֵׁר
אֲשֶׁר הִשְׁלַחַּ מֵאֵטְלִיזֵי הַגִּיהֶנֶם”.

בלוז דוגמנית העירום שהגיחה פתאום מזיכרונות בית הספר לציור

היא לא זָהתה אותי.
עָבְרוּ שָׁנִים מֵהַלֵּילָה בּוֹ כּוֹנְנֵתִי לְעִבְרָה
אֶקְדַּח שְׁנֵקֵב חֲרִים
בְּעֵנָנִים שֶׁהִחְבֵּאתִי
מִתַּחַת לְכַרִּית.

הָאוֹטוֹבוּס לֹא מָהָר לְהִגִּיעַ וְהִיא הִדְלִיקָה
עוֹד סִיגָרָה, אוֹלֵי כִי רָצְתָה לְעֵטֶף בְּעֵשֶׂן
צִיּוֹר שֶׁל טוֹלוּז-לוֹטְרֵק שֶׁהֵעֵתַק בְּיַד מְפַגֵּרֶת
עַל שְׁלֹט חֲנוּת הַחֲזִיוֹת 'מוֹלָן רוֹז'.

חֵיל פְּרָשִׁים שְׁלֵם דָּהָר עָלֶיהָ מֵאֲזוֹ,
וְשׁוּם דָּבָר לֹא הִשְׁכִּיחַ סְנַטִּימֵטֶר מִבְּשָׂרָה.

בַּפֶּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֵלֶיהָ
הִיא אָמְרָה שְׁכַתֵּת צִיָּרִים גְּרוּעָה מְכַתֵּת יוֹרִים,
וְשֶׁהִיא חִיֶּבֶת לְהִתְרַחֵץ בְּשִׁבִיל לְהִסִּיר אֶת כָּל הַמְּכַחֲוֹלִים
שֶׁתִּקְעוּ בָּהּ.

"אָה", אָמַרְתִּי לָהּ, "אֵת לֹא מִהִבְחוּרוֹת שְׁשׂוֹאֲלִים אוֹתָן
'אֵיזָה מְזֵל אֵת' בְּשִׁבִיל לְהִתְחִיל אִתָּן".
"אֵיזָה מְזֵל", הִיא עָנְתָה, "שֶׁהִבְנֵת אֶת זֶה תוֹךְ דְּקָה".

בְּאוֹתוֹ עָרַב, בְּאֶזֶר הַדְּמִדוּמִים, בְּסוֹף שְׁלוֹשׁ הַמְּדַרְגּוֹת
שֶׁבִין שְׁעַר בֵּית הַסֵּפֶר לְבִין מְרַצֶּפֶת מִתְנַדְנֶדֶת לְפָנַי
מֵעֵבֶר הַחֲצִיָּה יְדַעְתִּי שְׁאִין סְכוּי
לְהִתְמַכַּחַל אֶתָּה.

ועכשׁוּ מה להגיד מאחורי גבה?
אולי שׁעצמות לחייה התחדדו מאוד?
שחלודה דבקה בחצים שפעם עפו מריסה?
או להגיד
שגם היום על המוקשים המתבאים בגופה
מצירים בעפרונות פתחם
רסיסי הפיצוץ הבא.